

[Ole Vagn Christensen]

områder, hvor ledigheden er særlig høj, og kommuner og amter har også med den kommunale erhvervslovgivning, som ikke mindst regeringspartierne har været med til at fremme, gode muligheder på dette område.

Selv om vi som sagt er enige i meget af argumentationen, kan man nok høre, at vi ikke er enige i konklusionen. Vi tror ikke, at der i dag er behov for en særlig fondskonstruktion som den, SF foreslår. Vi sætter i forvejen ind på mange erhvervspolitiske områder, og en række af de helt nye ordninger skal efter vores opfattelse også have mulighed for at slå igennem og blive kendt. Det er efter vores opfattelse altid bedre at forebygge end at helbrede, når udviklingen først er gået galt.

Erhvervspolitik er som bekendt ikke noget, der virker fra den ene dag til den anden, men jeg har stor tiltro til, at regeringen med sin erhvervspolitik har skabt grundlag for fremtidens vækst, og derfor kan Socialdemokratiet ikke støtte SF's forslag.

Flemming Hansen (KF):

Forslaget er fra SF, og det bærer da også præg af dette partis ønske om en større styring af erhvervslivet, hvilket ikke underer nogen, ligesom det så heller ikke kan undre nogen, at vi klart afviser forslaget. I øvrigt har vi vist efterhånden haft temmelig mange forslag fra SF, der minder om det her, men vi tager gerne et til.

Vi synes, at der i vores samfund i forvejen er en næsten uhyggelig tendens til, at man fra det offentliges side skal iværksætte udviklingsprojekter af enhver art, og vi har altså den grundholdning, at erhvervslivet klarer sig bedst, når det får lov til at klare sig selv på ordentlige vilkår. Det betyder ikke, at vi ikke har tillid til og tror på de udviklingsprojekter, vi selv har været med til at sætte i gang, f.eks. Vækstfonden, som ministeren talte om, for naturligvis gør vi det, men at indføre en lokal styring på disse områder vil være at gå for vidt.

Det er naturligvis besnærende med en sådan tanke, når der sker en ulykkelig lukning af virksomheder som eksempelvis af Dancall i Pandrup for nylig. I den forbindelse kan jeg godt forstå, at SF fremsætter forslaget, men det i Pandrup var vist et meget godt eksempel på, at når der ikke kom nogen støtte fra det offentlige, klarede man altså problemerne selv. Virk-

somheden gik jo ikke i stå; den blev overtaget af en udenlandsk virksomhed, men mange arbejdspladser forblev i Danmark. Det er altså markedskræfterne, som fungerer bedst. Hvis man havde vidst, at der kom et halvt hundrede millioner kroner farende fra staten, er jeg sikker på, at den virksomhed ikke var blevet overtaget – og hvor vil vi så ende til sidst?

Jeg synes, at vi skal holde os fra det her, og jeg er taknemlig for, at regeringen har den samme indstilling.

Pia Larsen (V):

Her har vi endnu et af de meget velmenende erhvervspolitiske forslag fra SF. Når jeg siger meget velmenende, mener jeg, at SF med dette klart giver udtryk for, at man i SF som i resten af samfundet fuldt ud er klar over, at det i øjeblikket er meget vanskeligt at drive virksomhed i Danmark. SF har ligesom vi andre set, at trods regeringens forsikringer om, at arbejdsløshedskurven knækker lige om lidt, er der egentlig ikke nogen udsigt til, at det sker. Derfor skal SF også have ros for at gøre dette forsøg på at tænke nye, konstruktive tanker, men som sædvanlig – må jeg næsten sige – kan Venstre ikke støtte forslaget, og det kan vi ikke, for selv om målet godt nok er det rigtige, er midlerne helt forkerte.

SF vil endnu en gang lade offentlige midler, dvs. skatteyderkroner, gå ind i det private erhvervsliv og skabe konkurrenceforvriddning. En statslig fond skal efter Venstres opfattelse hverken kunne indskyde risikovillig kapital i virksomhederne eller kunne udleje billige lokaler. Resultatet vil uvægerligt blive, at samtlige danske virksomheder skal have risikovillig kapital fra staten og samtlige erhvervslejemål bliver kunstigt billige, fordi der er tilskud fra staten. Det lyder også, som om SF nærmest vil tvinge folk til at blive iværksættere; man vil søge med lys og lygte efter ideer til mulige iværksætterprojekter. Hvis sådanne ideer og projekter føres ud i livet og viser sig at være en fiasko, hvem skal så betale regningen eller hæfte for den akkumulerede gæld? Skal det være den enkelte iværksætter, som om han eller hun på eget initiativ selv havde kæmpet for at etablere en virksomhed, eller skal det være staten, som nærmest har tvunget personen til at blive iværksætter?